

"СТОЛБ НА ДЕВСТВОТО" И "НАЧАЛНИЦА НА ДУХОВНИОТ РАСТЕЖ"

Светата Православна Црква продолжува да ја прославува Божјата Мајка преку празникот "Благодарствена химна кон Пресвета Богородица"- Акатист.

Ке ве повикам со духот и со мислите да се пренесеме далеку од овде, во Светата Земја, за да се потсетиме на настаните поврзани со животот на Господ Исус Христос и на Богородица, кои се воспеваат во оваа Химна.

Се јави Христос на земјата во тело. Гледајќи го ова чудо недоволно сфатливо за човечиот разум, преку Акатистот на Богородица да извикаме и да запееме: "Радувај се, нетлен цвет!" Да го воспалиме чудното раѓање на Христа, надумното раѓање на великиот Бог, Кој се јави на земјата како смирен Човек, за да ги привлече кон височините оние кои Го слават и Го фалат. Кога ни се јави Создателот, нам, на создадените од Него, ни покажа нова твар. Тој излезе од бесеммената утроба на Дева Марија и ја зачува невина каква што беше. Затоа, гледајќи го чудото, да извикнеме кон Богородица и да запееме: "Радувај се, Ти си венец на воздржувањето! Радувај се, светол образ на Воскресението; радувај се, Ти го откриваш ангелскиот живот! Радувај се, Ти си плодносно дрво на светлината; радувај се, од Тебе се хранат верните; радувај се,

разлистано добросенчесто дрво, под Тебе многумина се потслонуваат! Радувај се, Ти си Го носела во утробата Избавителот на пленетите; радувај се, Ти си Го родила Учителот на заблудените! Радувај се, Ти Го молеше праведниот Судија; радувај се, преку Тебе им се проштеваат гревовите на многумина! Радувај се, облека на лишените од смелост; радувај се, љубов што победува секаква лоша желба!" Самiot Божествен Младенец дојде во светот за да му го покаже на страдалното човештво патот на спасението и да го води кон Бога Отецот. Неискажливото Слово целосно беше на земјата, без и најмалку да отстапи од небото. Неговото слегување беше Божествено, не беше промена на место, туку рождество од Дева, Која Бога Го прими. Затоа ја воспеваме како Место за несместливиот Бог, Врата на чесното таинство - Врата на пречистата тајна, Глас сомнежен за неверните, Преславна пофалба за верните, Пресвета Колесница на Оној, Кој седи на Хирувимите, Преславно Живеалиште на Оној, Кој седи на Серафимите! Таа е тврда поткрепа на верните, надеж на вечниот живот и вечните богатства. Низ Неа рајот за нас се отвори и Таа е Клуч на Христовото царство. Затоа да ѝ запееме на Богородица: "Радувај се, за верните

БОГОРОДИЦА ПОШИРОКА ОД НЕБЕСАТА - ШИРШАЈА

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

"ВРАТО КОН СПАСЕНИЕТО... РАДУВАЈ СЕ, ТИ ГО РОДИ СЕЈАЧОТ НА ЧИСТОТАТА!"

Светата Дева ја гледаме како светлоносно Кандило, кое им се јави на оние кои беа во темнина. Таа, откако го запали духовниот оган, ги води сите кон Божествена мудрост, кон Божествено познание. Со светли небесни зраци таа навлегува во умот и во душите на луѓето, ги просветува за да го спознаат Бога, ги оттргнува од мракот. Таа е Лач на духовното сонце, Светило

на Светлоста која не заоѓа, Молња која ги просветува душите, Река со обилно течение. Од неа, како од гром, се плашат непријателите. Низ Неа изгрева и блеска многусветлата просвета. Таа се моли пред Бога за простување на гревовите на луѓето, ја исчистува нивната совест, ја отстранува гревовната скверност и затоа ја споредуваме со Бања, која ја мие совеста.

преславна Пофалбо!... Радувај се, зашто спротивностите ги соедини; Радувај се, зашто рождеството и девственоста ги обедини! Радувај се, низ Тебе гревот првороден се разреши;... Радувај се, Надеж за благата севечни! Радувај се, Невесто Невестна!"

ТАЈНАТА БОЖЈА

Сите ангели се восхитени од тајната Божја. Тие се зачудени од големото дело на Божјото овоплотување зашто недостапниот како Бог, Го гледаа како Човек на сите пристапен, Кој живее со нас. И красноречивите беседници (говорници) станаа како неми, како безгласни, пред Тебе, Богородице. Ти ги јави и ги покажа мудрите како немудри. Тие не умеат да кажат, не можат да објаснат, како Дева остана кога си родила. Ние сме восхитени пред Божјото таинство и со љубов и вера, верно Те прославуваме како Живеалиште на Божјата премудрост, Сокровиште на Неговата промисла, Просветителка на многумина со разум, Кораб за оние кои сакаат да се спасат, Пристаниште за оние кои пловат во животот. "Радувај се, лукавите соблазнители полудея; Радувај се, баснотворците во безумие пропаднаа! Радувај се, Ти ја раскина мудроста Атинска; Радувај се, Ти ја полниш секоја мрежа рибарска! Радувај се, од бездната на незнаењето извлекуваш;... Радувај се, Невесто Невестна! - се пее во една од црковните песни на оваа Химна (Икос 9-ти).

Создателот на сè, сакајќи светот да го спаси, доброволно дојде во него. Украсителот на сè, иако беше Пастир Божествен, заради нас Човек стана. "Бог се јави во тело". Бог се јави заради нас како Човек.

Во четвртиот дел на Благодарствената химна ја воспеваме Дева Богородица како крепост, закрила на девствените и на сите кои прибегнуваат кон Неа, зашто Творецот на небото и на земјата ја направи Пречиста, кога се всели во Нејзината утроба. Тој сите ги научи да ѝ пеат и да ѝ повикуваат: "Радувај се, Столбу на девственоста; Радувај се, Врато кон спасението!... Радувај се, Ти ги прероди срам-

но зачатите; Радувај се, Ти со ум ги обдари во безумје паднатите!... Радувај се, Ти Го роди Сејачот на чистотата!... Радувај се, на верните со Господа соединување!... Радувај се, на светите души Невесто-украсителке!" Поради тоа што во Нејзината утроба се всели Бог, ја воспеваме како брачна Одаја на бесемеено вневестување - Дом на бесемеено невестинство. А бидејќи пред раѓањето, за време на раѓањето и по раѓањето на Христос останала засекогаш невинна, Дева ја воспевуваме како "Столб на девството". Таа е првата девојка на светот која се ветила на вечна девственост и со Божја помош добила највисоко духовно совршенство и Нејзе, како на вистинска "Началница на духовниот растеж", Која го обновила гревовниот и смртен свет ѝ благодариме што е наша заштитничка пред Бога и ги поврзува верните со Бога. Во песните посветени на Богородица велиме дека Нејзина-

та девствена утроба е попострана од небесата. Зошто? Затоа што во себе Го собра Бога. Значи, Бесконечниот и Безграничен Бог се смести во мајчинската утроба. Бог ги исполнува небото и земјата. Бог е насекаде. Тој е и сега покрај сите нас и нè слуша кога Го славиме, кога Му зборуваме, кога читаме за Него, кога Му пееме: Но, како што се вели во овој дел на оваа Благодарствена химна, бессилна е секоја песна која сака да ја опфати Божјата сила и величина, Божјата милост и добрина. И да Му принесеме песни рамни по број на морскиот песок, со ништо достоино не сме Му вратиле на Пресветиот цар за она што ни го дал нам, кои Му извикуваме: "Алилуја!" (Славете Го Бога).

ДУХОВНИОТ ОГАН

Во оваа Химна, Светата Дева ја гледаме како светлоносно кандило, кое им се јави на

оние кои беа во темнина. Таа, откако го запали духовниот оган, ги води сите кон Божествена мудрост, кон Божествено познание. Таа со светли небесни зраци навлегува во умот и во душите на луѓето, ги просветува за да го спознаат Бога, ги оттргнува од мракот. Таа е Лач на духовното сонце, Светило на Светлоста што не заоѓа, Молња која ги просветува душите, Река со обилно течение. Од неа, како од гром се плашат непријателите. Низ Неа изгрева и блеска многусветлата просвета. Таа се моли пред Бога за простување на гревовите на луѓето, ја исчистува нивната совест, ја отстранува гревовната скверност и затоа ја споредуваме со Бања која ја мие совеста. Богородица доброволно, со своја согласност, со своја волја ја исполни и ја одржа Божјата волја, го зачува Божјото слово во Нејзиното срце, како семе посеано на добра земја која раѓа плод во светоста. Таа му донесе радост на целиот свет и затоа ѝ пееме: "Радувај се, Чашо која радост црпеш! Радувај се, Кадило на Христовото благоухание; Радувај се, Животу на таинственото радување!" Милостивиот разрешител на сите долгови човечки, посака да му подари милост на светот и да им ги прости гревовите на сите луѓе и самиот дојде во светот при оние кои отстапија од Неговата благодет. Значи, си спомнуваме за вечната Божја милост. Самиот Бог прима човечки образ за да му објави на светот дека назначението на човекот, неговиот призив е Божествен. Христос, по Своја слободна волја на Себе ги примил гревовите на светот и ги зел на Крстот, за да го испусти светот од гревот и да ги победи адот и смртта. Пресвета Дева во овој дел на Богослужбата ја воспеваме како Жив духовен храм зашто Господ Седржителот (Кој држи сè во Својата рака), се всели во Нејзината утроба. Неа ја фалиме како Скинџија на Бога - Слово, поголема и посвета од Светињата на Светињите. Таа е воздигната во светот на духовната убавина и светлина.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит Европски г. Горазд